

Дўст доштани Паёмбар

-саллалоҳу алайҳи ва саллам-

аз ИМОН аст.

﴿ محبة الرسول ﷺ من الإيمان ﴾

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

Абдуссатори Ҳамид

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ محبة الرسول ﷺ من الإيمان ﴾

« باللغة الطاجيكية »

عبد الستار حميد

2009 - 1430

islamhouse.com

Дўст доштани Паёмбар

-саллалоху алайҳи ва саллам-

аз ИМОН АСТ.

Аз Анас *-разияллоху анху-* ривоят аст ки " Паёмбар - *саллалоху алайҳи ва саллам-* гуфт :**"Имони Касе аз шумо комил намешавад, магар ин ки аз падару фарзандон ва аз тамоми мардум, барои ў маҳбубтару дустдоштатар бошам"**.

Яъне Инсон ҳамон вақт мўъмини ҳақиқи мегардад, ки **Паёмбар** *-саллалоху алайҳи ва саллам-*ро аз ҳама бештар дўст дорад. Имони ҳақиқи инсонро водор мекунад, ки ҳаққи **Паёмбар** *-саллалоху алайҳи ва саллам-* бар болои ў аз ҳаққи ҳама башарият, ҳатто аз ҳаққи падару модар зиёдтар аст.

Ҳамчунон ҳар як фарди мусалмон, бояд аз нафси худ **Паёмбар** *-саллалоху алайҳи ва саллам-*ро зиёдтар дўст дорад, чунки **У** ҳамаро аз оташи абади наҷот дода, аз гумроҳиву машаққати дунё ба нури имону ҳаёти ҳақиқи ҳидоят намуд.

Яке аз нишонаҳои дустдори ва муҳабати Паёмбар *-саллалоху алайҳи ва саллам-* ин аст, ки бояд тамоми ончи ки **Паёмбар** *-саллалоху алайҳи ва саллам-* амр кардааст ба ҷо биёрем ва аз тамоми ончи ки манъ кардааст боз истем.

Чуноне ки Худованд мефармояд:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ قُلْ﴾

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ آل عمران ٣١

"Эй Муҳаммад бигу (ба мардум) агар дуст медоред Худо пас пайрави кунед аз ман то дуст дорад Худо шуморо ва бибахшад гуноҳони шуморо Худо бахшандаву меҳрубон аст".

Ва дар ояти дигар Худованд мефармояд:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدٌ﴾

الْعِقَابِ ﴿٧﴾ الحشر ٧

"Ҳар чи бидиҳад шуморо Паёмбар бигиред ва аз ҳар чи манъ кунад шуморо боз истед (яъне дури чӯед) ва битарсед аз Худо, ҳар оина Худовад уқубатдиҳандаи шадид аст).

Ин чунин яке аз намудҳои муҳаббати Паёмбар - саллалоҳу алайҳи ва саллам- зинда гардонидани суннат ва дифоъ кардан аз шариати У мебошад.

Ҳамчунон мусулмон бояд худро бо ахлоқи Паёмбар -саллалоҳу алайҳи ва саллам- зинат диҳад, яъне дар сабру ҳилмашу хоксорию саховатмандиаш пайравии Паёмбар -саллалоҳу алайҳи ва саллам-ро намояд.

Аз ҳама муҳим бояд инсон Паёмбар -саллалоҳу алайҳи ва саллам-ро аз ҳудаш низ бисёртар дӯст дорад. Дар ҳадиси дигаре омадааст .

Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам- мефармойд:

"Қасе аз шумо мусулмони комил намешавад, ҳатто ки манро аз нафсаи зиёдтар дӯст дорад."

Дар ҳадиси Абдуллоҳ ибни Ҳишом омадааст, ки ҳазрати Умар -разияллоху анху- ба Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам- гуфт:

"Эй Паёмбари Аллоҳ, шуморо аз ҳама беиштар дӯст медорам, магар аз нафсам. Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам-гуфт: "На! Қасам ба Аллоҳ (мусулмони комил намешави) ҳатто, ки аз нафсам низ маҳбубтар бошам". Пас ҳазрати Умар -разияллоху анху- гуфт : "Қасам ба Аллоҳ, ҳозир шумо назди ман аз нафсам низ маҳбубтар мебошед". Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам- гуфт : " Ҳозир эй Умар (яъне ҳозир ту мусулмони комил шуди).

Ғоидаҳои мухтасар аз ин ҳадиси шариф.

1- Ин ҳадис манзилати Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам- ва фазли эшонро бар ҷамиъи афроди уммат баён мекунад.

2- Итоати Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам- муқаддам бар ҳамаи ҷиз аст.

3- Ҳадиси шариф баёнгараст, ки Паёмбар -саллалоху алайҳи ва саллам- соҳиби фазл аст, бинобар ин эшонро бояд пайрави қард ва суннати эшонро бояд зинда намуд.